

FCI-Traditional style:

Vallarbetsprov Traditionell Stil (HWT TS) och Vallprov Traditionell Stil (International Herding Trial Traditionell style, IHT TS) är ett internationellt prov/test som utformats för att visa och bevara de egenskaper som är relaterade till hundens förmåga att hantera får.

Detta för att kunna behålla instinkter och arbetskapacitet som erhållits genom många generationer av avel. Reglerna för Vallarbetsprov och Vallprov Traditionell Stil är upprättade i denna andemening.

De raser som är berättigade att delta i traditionell vallning har mycket olika bakgrunder. Vissa raser har arbetat med att kontrollera flocken inom avgränsade områden, s.k. gränsvallning i jordbruksområden. Andra har arbetat med att flytta fårflockar mellan olika beten eller högt upp på slätterna i bergen.

I traditionell vallning, var och är, hundens dagliga kontakt med fåren tillsammans med herden viktig, ofta för att förse fåren med mat eller att föra dem till beten, ofta i ostängslade områden utmed vägar och genom byar.

Fåren i traditionell vallning förväntas att inte ha någon rädsla för herden och dennes hund. Fåren är oftast också vana vid att hundarna arbetar nära dem. Det är viktigt att fåren kan lita på sin herde och är villiga att följa denne till ny betesmark eller för att bli mjölkade.

I vallarbetsprov TS (HWT) och vallprov TS (IHT1-3) måste hundarna visa att de har grunderna till att bli en användbar vallhund.

Hundens uppgift är att hantera flocken och ta den dit herden vill. Ta flocken ut och in i fållor, kontrollera förflyttningen och ta tillbaka får som bryter ut från flocken.

Både i Vallarbetsprovet (HWT) och vallprovet (IHT) skall det så mycket det går återspegla det dagliga arbetet och förflyttning av får på en gård.

FCI reglementet innehåller olika övningar och hinder.

Det finns inga fasta banor inom FCI-traditionell stil, banorna byggs upp av domaren beroende på de naturliga förutsättningar som finns på plats. Domaren har stor frihet att bygga banorna för att kunna göra sin bedömning.

Hur banorna byggs upp beror också på domarens bedömning om hur fåren uppför sig.

Då får är levande djur och inte stöpta i samma form kan variationer förekomma i hur de betar sig. Att olika fårflockar betar sig olika är något herden måste vara beredd på och kunna anpassa sig efter.

Om fåren bedöms följa herden bra om hunden gör sitt jobb kan domaren vara innovativ och välja att lägga in fler/svårare utmaningar för att kunna bedöma herdens förmåga att fatta bra beslut och för att kunna bedöma hundens kapacitet att utföra sitt arbete.

De poängavdrag domaren gör är dels vid de hinder som skall finnas med enligt regelverket för de olika nivåerna och dels för förflyttning och uppförande.

Domaren kan också välja dela upp ett hinder i fler likvärdiga och dela upp poängen dem emellan. Tex kan ett stopp delas upp i två olika på två olika ställen på banan och att poängen delas dem emellan. Tex kan domaren på det ena stoppet vilja se att herden kan skicka fram sin hund att stoppa fåren och på det andra stoppet vill domaren se att hunden själv placerar sig rätt utan

kommando när herden gör en tvärnit och går bakåt "panikstopp" utan att herden skickar fram hunden. I båda fallen ska hunden stanna fåren och hålla dem still.

I betesarean måste hunden stå utanför och hålla fåren, om domaren så vill kan herden tillåtas att stå kvar med fåren, dock blir bedömningen svår att göra om fåren står kvar med herden eller om det som regelverket säger att det är hunden som ska hålla fåren på plats.

Allra troligast är att herden ombeds att ställa sig bakom hunden, de olika svårighetsnivåerna avgör hur långt bakom domaren vill att herden står. Domaren kan också be herden att sätta hunden på sådant avstånd att fåren slappnar av, kommer till ro och börjar beta.

Domaren kan också välja att lägga till passager/svårigheter som fåren skall gå igenom/utföra utan att det står med i protokollet som ett hinder. Vid ett sådant tillägg kommer inte poängavdrag göras om några får går utanför ett hinder som exempel men hur det genomförs och hur hunden arbetar kommer att påverka poängsättningen för förflyttning och uppförande.

Ett sätt att testa ekipagets kapacitet, kan vara att herden ska kunna hålla fokus och samtidigt be sin hund hålla fåren still för prata med någon de möter på vägen.

Under förflyttningen på banan kan domaren vilja se hur hunden självmant och naturligt placerar sig när herden själv placerar sig till höger eller till vänster av flocken, vid tex utmed en väg eller utmed ett staket. Det säger mycket om hundens förståelse att hålla flocken till sin herde. Något man behöver behärska när man kommer upp i klasserna och ett av momenten är att hunden skall hålla flocken på rätt sida vägen så att fordon kan passera. Ett annat moment är att flocken skall kunna passera någon typ vegetation där fåren inte får vara och där hunden förväntas att hålla fåren ifrån.

Domaren går under banvandringen alltid igenom vilka hinder som finns och vilka poängavdrag som kan göras och även vad domaren vill se.

Domare är som fåren olika individer med olika egna bakgrunder så vad olika domare kommer vilja se kommer också att variera till viss del. Vissa domare lägger mer vikt vid att det är hunden som använder sina nedärvda instinkter, förstår och gör sitt jobb utifrån att läsa herden och andra domare lägger mer vikt vid att hunden är lydiga i alla situationer. Dock är lydnad viktig för alla domare, när ett kommando väl ges skall det också utföras. Ideliga stoppkommandon innebär att man stoppar sin hund även där det inte ska vara ett stopp. Upprepade kommandon ger poängavdrag och i synnerhet om de inte har någon effekt på hunden.

Gemensamt för alla nivåer i IHT och HWT är att stor vikt ställs till att hunden förstår sin uppgift. Att hunden arbetar självständigt genom att läsa sin herde både vad det gäller vart de är på väg men också i vilken hastighet och inte hela tiden behövas styrs genom kommandon vid förflyttningar och passager.

Regelverken för vallarbetsprovet (HWT) och de olika nivåerna på vallproven (IHT) anger vilka typer av hinder som ska förekomma/kan förekomma på respektive nivå.

Alla hundar av traditionell valltyp kan utföra dessa baserat på gemensamma grunder i vallning.

Variationer finns mellan olika rasers traditionella vallningsstil och viss hänsyn skall tas till dessa.